

La persecució política espanyola contra els exiliats catalans ja és ferma

written by Redacció Unilateral | 25 de juny de 2019

El Tribunal Suprem espanyol, en resolució de 21/6/2018, ha fet ferma la decisió de processament judicial als exiliats catalans. Tot el pes de la llei espanyola, en la seva cega aplicació, recaurà sobre els exiliats Comín, Serret, Puigdemont, Ponsatí i Puig. De forma especialment greu, segons el criteri esmentat, en el cas de Comín i Ponsatí, pel delictes de rebel·lió.

Tot i l'esforç jurídic de les defenses per fer valdre el posicionament de la justícia alemanya, sempre més imparcial, si més no per la distància envers els registres succeïts el 20 de setembre de 2017 i el referèndum d'autodeterminació del primer d'octubre de 2017, la Sala 2a del TS ho menysté sense ni tenir-ho en consideració, de la forma més mínima.

Efectivament, la resolució judicial del tribunal independent de Schleswig-Holstein, amb una senzilla visió dels fets va concloure, atesa la gravetat de les acusacions espanyoles, que no hi havia cap base fàctica ni fonament de dret que justifiqués la rebel·lió dels polítics catalans. Aquesta decisió, en els darrers dos anys, ha estat determinant en molts aspectes, però en cap moment digne de consideració per part de les autoritats judicials espanyoles.

El jutge instructor, Llarena, recordem-ho, davant la contundència jurídica de la resolució alemanya es va veure

obligat a retirar el 19 de juliol de 2018 l'ordre europea de detenció. En cas de mantenir-la, podria haver impugnat l'esmentada resolució del tribunal alemany, fet que els jutges espanyols no van tenir el coratge de fer, i que ha permès als exiliats polítics catalans poder viure amb normalitat, com ciutadans lliures, arreu de la Unió Europea i del seu continent.

L'error jurídic espanyol implica considerar l'aplicació de la justícia de forma desvinculada de la realitat dels fets. La veritat processal i la veritat històrica, en el sistema espanyol no van juntes, i en contra del sentit comú, serveixen i han servit històricament, per justificar, en frau dels principis del dret, les decisions del poder monàrquic o de les oligarquies existents, ja que dins el magma del procediment fàcilment es poden descartar i apartar els elements claus més pertorbadors.

El tribunal espanyol s'equivoca quan diu que el tribunal alemany va entrar a valorar la magnitud i el contingut del tipus penal pel qual es demanava l'extradició de Puigdemont: la rebel·lió, per dos motius. En primer lloc, per la naturalesa política de les acusacions i de l'entorn de fets que en van portar causa, i en segon terme, perquè dins de la Unió Europea és llei la defensa i protecció dels valors democràtics, pacífics i cívics. Només ambdós motius, amb més o menys virtut jurídica ja van satisfer la visió alemanya, a Schleswig-Holstein, sobre la naturalesa del conflicte entre catalans i espanyols.

Curiosament, la Sala 2a del Tribunal Suprem espanyol, en la seu constant i reiterat aprofundiment, sovint errat i esbiaixat, sobre el contingut i l'abast del referèndum d'autodeterminació i el mandat democràtic sorgit de la seva celebració, acaba usant un llenguatge, en clau espanyola, desconcertant. Així conclou, com en estat de sorpresa, en què la voluntat política dels encausats cercava "la fragmentació de l'Estat en la qual una de les seves nacionalitats és la que

se segrega i desconnecta del territori estatal, a diferència de les rebel·lions clàssiques en les quals el que es pretén és prendre per la força el nucli del poder de l'Estat". Tot un descobriment per part de l'alta judicatura espanyola, sobre uns fets i uns antecedents que eren, són i seran sempre públics.

La independència de Catalunya sorgeix d'un mandat democràtic fruit d'una postulació nacional continuada des de fa segles i concretada democràticament des del 2006 amb l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, on com diuen els jutges espanyols "una de les seves nacionalitats" decideix fer i decidir el seu futur polític, al marge de l'Estat actual i d'Espanya en general, renunciant a copar el seu poder i controlar els seus sistemes vitals, per fer possible un nou poder català tot i les dificultats de tota mena que això té, a tots els nivells, des del constituent fins al d'organitzatiu.